

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10Csp/36/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617213066
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6617213066.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 proti žalovanej: C. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, XXX XX K., zast. JUDr. Roman Jurík, advokát, so sídlom Jazerná 19, 940 71 Nové Zámky, o zaplatenie 841,35 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 841,35 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 15.02.2018 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu zamietal.

III. V konaní o žalobe žalobcu má žalobca voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

IV. Súd vzájomnú žalobu žalovanej voči žalobcovi v celom rozsahu zamietal.

V. V konaní o vzájomnej žalobe má žalobca voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 22.12.2017 domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 841,35 Eur s príslušenstvom, pričom uviedol, že so žalovanou dňa 28.08.2014 uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1.450,- Eur. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 53,25 Eur, v termínoch podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 3, do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. do vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, napokon zaplatila len sumu 608,65 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátky č. 7 viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Žalovaná suma 841,35 Eur predstavuje nesplatenú sumu úveru (na účet žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1.450,- Eur, z ktorého do dňa podania žaloby uhradila 608,65 Eur). V súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobca uplatňuje úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania.

2. Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 01.02.2018 občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov žiadalo, aby bolo pribraté do konania ako osobitný subjekt na strane žalovaného podľa § 95 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Zároveň uviedlo, že je právnickou osobou založenou na ochranu spotrebiteľa podľa zákona č. 250/2007 Z. z.

3. Uznesením č.k. 10Csp/36/2017-23 zo dň 02.02.2018 súd návrh občianskeho združenia na pribratie do konania ako osobitného subjektu zamietol.

4. Tunajší súd vydal platobný rozkaz č.k. 10Csp/36/2018-27 dňa 02.02.2018, ktorým uložil žalovanej, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatila žalobcovi sumu 841,35 Eur s príslušenstvom, alebo aby v rovnakej lehote podala odpor proti platobnému rozkazu s vecným odôvodnením.

5. V zákonnej lehote podala žalovaná proti platobnému rozkazu odpor, ktorý bol doručený tunajšiemu súdu dňa 01.03.2018, preto súd uznesením č.k. 10Csp/36/2017-43 zo dňa 19.03.2018 platobný rozkaz zrušil.

6. V odôvodnení odporu proti platobnému rozkazu žalovaná uviedla, že žalobca sa dopustil pochybenia majúceho zjavne pôvod v skutkovom stave. Žalobca preukázal, že doručil žalovanej vyhlásenie mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Opomenul však povinnosť tvrdenia a aj dôkaznú povinnosť (najmä § 150 a 153 CSP) vo vzťahu k hmotnoprávnej povinnosti podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V zmysle tohto kogentného ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré je osobitným ustanovením na ochranu spotrebiteľov vo vzťahu k § 565 Občianskeho zákonníka, nestačí, aby bol dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace, ale pred uplatnením práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je dodávateľ povinný písomne upozorniť spotrebiteľa na možnosť uplatnenia tohto práva, a to v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jeho uplatnením. Žalobca ani len netvrdí, že by žalovanú bol písomne upozornil na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti. Nič také netvrdí a ani o tom nepredkladá žiadny dôkaz. Za týchto okolností treba považovať právny úkon, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, za neplatný.

7. Zo strany žalobcu ide v krátkom čase o druhú žalobu proti žalovanej (z hľadiska času doručenia platobného rozkazu). Ďalšou žalobou sa ten istý žalobca domáha zaplata sumy 229,52 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo 17.06.2014 (konanie na Okresnom súde Lučenec sp. zn. 9Csp/338/2017). Len krátko po uzatvorení jednej úverovej zmluvy s istinou 570,- Eur, mesačnými splátkami vo výške 34,06 Eur, na dobu 36 mesiacov neváhal žalobca uzatvoriť so žalovanou aj druhú úverovú zmluvu s parametrami uvedenými v žalobe (istina 1.450 Eur, mesačná splátka 53,25 Eur, na dobu 36 mesiacov). Spolu teda žalobca zaťažil žalovanú mesačnými splátkami vo výške 87,31 eur.

8. Žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a uviedla, že v danom prípade možno hovoriť nielen o absencii posúdenia schopnosti dlžníčky splácať úver s odbornou starostlivosťou, ale o absencii akéhokoľvek posúdenia jej schopnosti splácať úver, dokonca o hazarde žalobcu, ktorý s vedomosťou o skôr poskytnutom úvere poskytol žalovanej ďalší úver. Žalobca teda ani nemusel pátrať v databázach, aby zistil, že žalovaná je už zadlžená priamo uňho. Žalovaná zároveň poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/171/2016, v odôvodnení ktorého sa uvádza (bod 32): „Dôsledkom podcenenia bonity nie je neplatosť zmluvy ale neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. Odvolací súd uvádza, že v tomto smere § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. vôbec nepôsobí odradzujúco, preto je dôvodné aplikovať ustanovenie generálneho zákona - Občianskeho zákonníka, a to § 3 ods. 1 o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinnosti veriteľa na finančnom trhu. To, že žalovaná za stavu finančnej tiesne prijala peňažné prostriedky, je pochopiteľné a prirodzené. Ide o veľmi častý prípad, kedy sú osoby z dôvodu značne nepriaznivej finančnej situácie dotlačené vstúpiť do úverových vzťahov. Prístup spotrebiteľa je prirodzený, čo sa ale nedá povedať o veriteľovi, ktorý je podnikateľom v oblasti sledovanej centrálnou bankou. Poskytovanie úverov a pôžičiek je veľmi významným predmetom podnikateľskej činnosti, pretože pri tomto nejde o odplatu platenú v hotovosti, ale o odloženú platbu bez toho, aby bolo zrejmé, čo postretne dlžníka po uzavretí zmluvy. Ak je takáto agenda obzvlášť sledovaná z dôvodu neistých pomerov, ktoré môžu nastať po poskytnutí úveru, potom musia existovať prísne nároky na vyžadovanie povinnosti konať

s odbornou starostlivosťou a vyhodnotiť bonitu spotrebiteľa, keďže na rozdiel od neistých okolností po uzatvorení zmluvy je stav spotrebiteľa z pohľadu jeho osobných majetkových pomerov v čase kontraktácie spoznatelný. Je nelogické až hazardné poskytovať úver osobe za podmienok, ktoré neprivodia nič iné len následný súdny spor, exekúciu, navyšovanie zadlženia. V celoštátnom meradle vysoko participujú obdobné úverové vzťahy na vzniku nadmerného počtu exekúcií. Ak Súdny dvor uznal ako odrazujúcu sankciu nepriznanie úrokov pri nezodpovednom prístupe dodávateľa na finančnom trhu pre porušenie konať s odbornou starostlivosťou, potom je podľa názoru odvolacieho súdu úplne eurokonformné aplikovať § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a porušenie závažnej povinnosti veriteľa považovať za odporujúce morálke. Zmyslom a cieľom úverovania nemôže byť sledovanie exekúcie obyvateľstva, najmä u subjektov personálne vybavených v oblasti právnej, ako aj ekonomickej.“

9. Žalobca síce podal pomerne konzervatívnu žalobu, žalovaná je však toho názoru, že žalobca svojím konaním v nemalom rozsahu poškodzuje spotrebiteľov a správa sa mimoriadne hazardne na finančnom trhu. Toto konanie má dopad aj na súdny systém. S ohľadom na porušenie práva žalovanej ako spotrebiteľky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. podala žalovaná aj vzájomnú žalobu, ktorou sa domáha primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.000 Eur. V zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľovi vzniká nárok na primerané finančné zadosťučinenie bez ďalšieho, ak na súde úspešne uplatní svoje práva podľa zákona č. 250/2007 Z. z. alebo podľa osobitného predpisu, napríklad podľa Občianskeho zákonníka či zákona č. 129/2010 Z. z. Výška finančného zadosťučinenia patrí do diskrečnej právomoci súdu. Podľa názorov súdnej praxe pritom úlohou primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. je okrem všeobecného účelu paušálnej reparácie porušenia práva spotrebiteľa (nie náhrady škody) aj odrazujúci účinok pre dodávateľa.

10. Žalovaná preto žiadala, aby súd platobný rozkaz zrušil, žalobu zamietol, žalobcovi uložil povinnosť žalovanej zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.000 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a zároveň jej priznal nárok na náhradu trov konania.

11. Žalobca sa na výzvu súdu podľa § 167 ods. 3 CSP k odporu žalovanej proti platobnému rozkazu nevyjadril. Dňa 29.06.2018 však na výzvu súdu doručil poštový hárok zo dňa 03.09.2014, ktorý preukazuje zaslanie oznámenia o schválení úveru a zmluvy žalovanej. Zároveň uviedol, že žalovaná po podpise zmluvy zaplatila žalobcovi 608,65 Eur.

12. Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku.

13. Žalobca sa na pojednávanie súdu, ktoré sa uskutočnilo dňa 09.10.2018, nedostavil, pričom právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť ospravedlnil a požiadal, aby sa pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti. Ospravedlnenie právneho zástupcu žalovanej pre mierne zhoršený zdravotný stav bez nutnosti osobitnej lekárskej starostlivosti bolo síce súdu odoslané dňa 08.10.2018, avšak kvalifikovaný elektronický podpis právneho zástupcu bol overený až dňa 09.10.2018 o 9:08 hod. a elektronický systém ospravedlnenie zaevidoval až 09.10.2018 o 11:52 hod., t.j. po pojednávaní súdu. Z obsahu ospravedlnenia právneho zástupcu žalovanej však vyplýva, že dôvody v ňom obsiahnuté nie sú dôvodom na odročenie pojednávania a právny zástupca ponecháva na úvahe súdu, či bude súd za týchto okolností pojednávať.

14. Súd vo veci vykonal dokazovania prečítaním Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.08.2014, Zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o., oznámenia o zosplatnení zo dňa 14.05.2015, fotokópie doručky preukazujúcej doručenie zosplatnenia žalovanej, oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. zo dňa 28.08.2014, odporu žalovanej proti platobnému rozkazu, podania žalobcu doručeného súdu dňa 29.06.2018, karty klienta a zistil tento skutkový stav:

15. Zmluva je formulár s predtlačeným označením veriteľa a s označením Žiadost' o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere, do ktorého záujemca o poskytnutie úveru vypĺňa svoje osobné údaje a údaje o požadovanom revolvingovom úvere. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, resp. Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalovaná

vyplnila údaje v bodoch 2 a 5 formulára, teda svoje osobné údaje v bode 2 a údaje o požadovanom revolvingovom úvere v bode 5, kde žiadala žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 1.500,- Eur za splatnosti úveru v 36 mesačných splátkach po 53,25 Eur, celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť, je 1.967,- Eur, predpokladaná RPMN 20,91 %, ročná úroková sadzba 18,03 %, priemerná RPMN za úver 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu 0,- Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí žalovaný zaplatiť, 0,- Eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 0 %, ročná úroková sadzba revolvingu 0 %, poplatok za poskytnutie úveru 50,- Eur. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žalovaná podpísala dňa 22.08.2014, pričom uviedla, že účelom čerpania úveru je nákup elektroniky.

16. Žalobca neskôr, dňa 28.08.2014, vyplnil bod 6 formulára, údaje o schválenom úvere, v ktorom je uvedené, že poskytnutá čiastka úveru je vo výške 1.500,- Eur, splatnosť úveru 36 splátok, mesačná splátka 53,25 Eur, celková čiastka, ktorú musí žalovaná zaplatiť, 1.963,- Eur, RPMN 20,91 %, ročná úroková sadzba 18,53 %, priemerná RPMN 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu 0,- Eur, celková čiastka pri revolvingu ktorú musí dlžník zaplatiť, 0,- Eur, predpokladaná RPMN 0 %, ročná úroková sadzba revolvingu 0 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,15 %, poplatok za poskytnutie úveru 50,- Eur. Žalobca formulár podpísal dňa 28.08.2014, pričom do formulára v bode 6 v porovnaní s bodom 5 doplnil ročnú úrokovú sadzbu úrokov z omeškania 5,15 %, a to až po podpísaní formuláru žalovanou.

17. Žalobca predložil súdu oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.8.2014, ktoré obsahuje údaje o schválenom úvere.

18. Z karty klienta má súd preukázané, že dňa 28.08.2014 žalobca poukázal žalovanej sumu 1.450,- Eur. Zo žaloby, ako aj z karty klienta vyplýva, že žalovaná zaplatila žalobcovi doposiaľ sumu 608,65 Eur. Žalobca sa žalobou domáha voči žalovanej zaplata sumy 841,35 Eur, t.j. rozdielu medzi sumou poskytnutou žalovanej a sumou, ktorú žalovaná žalobcovi na splatenie úveru zaplatila.

19. Zmluva o úvere, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok, je zmluvou o úvere v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“). Táto zmluva patrí medzi absolútne obchody v zmysle ust. § 261 ods. 3 písm. d) ObZ a teda sa na ňu vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka. Pretože žalobca poskytol úver v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaná ju za týmto účelom neprijala, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ust. § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a zmluva z 28.08.2014 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 2 písm. d) citovaného zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom. Zároveň obe strany spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ust. § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ, ktoré ustanovenia sa aplikujú aj v obchodnoprávných vzťahoch.

20. Podľa § 131 CSP, žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva.

21. Podľa § 147 ods. 1 CSP, žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou.

22. Podľa § 147 ods. 3 CSP, na vzájomnú žalobu sa primerane použijú ustanovenia o žalobe.

23. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

24. Podľa § 497 ObZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. Podľa § 43a ods. 1 OZ, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

26. Podľa § 43c ods. 1 OZ, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

27. Podľa § 44 ods. 1 OZ, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

28. Podľa § 44 ods. 2 OZ, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

29. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

30. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

31. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

34. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

35. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 28.08.2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

36. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

37. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

38. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

39. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

40. Podľa § 9 ods. 1 prvej vety zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

41. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

42. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

43. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

44. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

45. Súd sa v danom prípade najprv zaoberal otázkou, či vôbec vznikla platná zmluva písomnou formou (ktorá je pri danom type zmluvy predpísaná) a to s poukazom na všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 43a a nasl. OZ).

46. Je nepochybné, že návrh na uzavretie zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu podával dlžník (žalovaná) a podpísala ho dňa 22.08.2014. Veriteľ (žalobca) žiadosť/zmluvu podpísal dňa 28.08.2014 (pričom v tento deň poskytol žalovanej aj peňažné prostriedky, a to vo výške 1.450,- Eur), kedy následne doplnil do zmluvy údaj o úroku z omeškania (bod 6). Nové údaje smerom k žalovanej predstavujú nový návrh na uzavretie zmluvy, pričom nebolo preukázané, že žalovaná takýto nový návrh akceptovala. Jednostranný právny úkon žalobcu, ktorým oznámil žalovanej, že úver schvaľuje, je potrebné považovať v zmysle § 44 ods. 2 OZ za nový návrh na uzavretie zmluvy a k jej platnému uzavretiu bola potrebná písomná akceptácia zo strany žalovanej, ku ktorej nedošlo. Dohodou sa totiž možno odchýliť od zákonného úroku z omeškania v prospech spotrebiteľa. Aj v prípade, že dohoda o úroku z omeškania je zhodná so zákonnou úpravou, ako dohoda musí podliehať schváleniu zmluvných strán. Ak žalobca nechcel, aby úrok z omeškania podliehal schváleniu zo strany žalobkyne, mal jeho úpravu ponechať na zákon a v bode 6 ho neuvádzať. Okrem toho súd na okraj poznamenáva, že v žalobe si žalobca uplatňuje nárok na úrok z omeškania len vo výške 5,05 % ročne.

47. Žalobca síce na výzvu súdu predložil poštový podací hárok zo dňa 03.09.2014, ktorý podľa jeho vyjadrenia preukazuje, že tento dňa zaslal žalovanej oznámenie o schválení úveru a zmluvu, táto

skutočnosť (čo bolo predmetom doručenia) však z predložených listinných dôkazov nie je zrejmé. Takýto postup žalobcu pri uzatváraní zmluvy však ani neodstraňuje vyššie popísané nedostatky kontraktáčného procesu.

48. Nakoľko zákon pod sankciou neplatnosti vyžadoval písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 1 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z.), návrh na jej uzavretie, ako aj jeho prijatie musia mať písomnú formu, pričom z dokazovania nevyplýva písomné prijatie nového návrhu na uzavretie zmluvy so zmenenými údajmi zo strany žalovanej. Písomnú formu zmluvy si pritom vymienil aj žalobca v čl. 2 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., kde je okrem iného uvedené, že Zmluva o RÚ sa uzatvára na predtlačenom formulári Veriteľa. Vyplnená Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o RÚ. Zmluva o RÚ je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2.

49. Nedostatok písomného prejavu vôle žalovaného byť účastníkom záväzkového vzťahu za určitých konkrétnych podmienok úveru v tomto prípade zákon sankcionuje neplatnosťou tohto právneho úkonu. Strany sporu teda neuzavreli platne zmluvu o úvere (napríklad uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/768/2014 zo dňa 01.10.2014, sp. zn. 17Co/373/2017 zo dňa 30.05.2018, sp. zn. 15Co/768/2014 zo dňa 01.10.2014).

50. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že nevznikla platná zmluva o spotrebiteľskom úvere a právny vzťah medzi stranami posúdil podľa § 457 OZ, v zmysle ktorého ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. K bezdôvodnému obohateniu na strane žalovanej došlo tým, že získala od žalobcu plnenie bez platne uzavretej zmluvy.

51. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o existencii platnej (písomnej) zmluvy o spotrebiteľskom úvere, z ktorej by mohol dovodzovať právo na vrátenie poskytnutého úveru s príslušenstvom. Žalobca poskytol žalovanej dňa 28.08.2014 sumu 1.450,- Eur. Žalovaná vrátila na poskytnutých peňažných prostriedkoch spolu sumu 608,65 Eur a tak dlhuje žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia ešte sumu 841,35 Eur. Keďže žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanej len zaplata sumy 841,35 Eur, súd konštatoval, že žaloba bola v časti istiny podaná dôvodne.

52. Pokiaľ ide o úkon zosplatnenia úveru podľa § 565 OZ, ktorého platnosť žalovaná namietala, súd má za to, že žalobca nedodrжал postup predpokladaný zákonom, aby mohol pristúpiť k zosplatneniu úveru. Žalobca súdu predložil len listinu - oznámenie o zosplatnení zo dňa 14.05.2015 a doručenkú preukazujúcu jeho doručenie žalovanej dňa 20.05.2015. Samotné oznámenie však pôsobí zmätočne, pretože podľa jeho obsahu ide len o výzvu pred zosplatnením úveru podľa § 53 ods. 9 OZ. Súd preto nemal preukázané, že žalobca skutočne vykonal aj zosplatnenie podľa § 565 OZ. V zásade však možno konštatovať, že ak je zmluva o úvere neplatná, je neplatný aj tento nadväzujúci právny úkon.

53. Hoci súd dospel k záveru, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o úvere, poznamenáva, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovanou trpí aj ďalšími nedostatkami, ktoré by mali za následok jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Preskúmaním zmluvy z hľadiska splnenia zákonných predpokladov podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch súd dospel k záveru, že zmluva nemá náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k), keďže údaje - dátum splatnosti prvej splátky úveru 01.10.2014 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru 01.09.2017, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania - 1, sú uvedené len v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 28.08.2014, resp. aj tieto nové údaje mala žalovaná odsúhlasiť.

54. Pokiaľ žalovaná namietala, že žalobca zanedbal svoju povinnosť s odbornou starostlivosťou skúmať jej schopnosť splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, v tejto súvislosti súd uvádza, že následkom nesplnenia povinnosti veriteľa skúmať bonitu spotrebiteľa je podľa § 11 ods. 2 tohto zákona, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a

rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. V predmetnom spore sa žalobca k tvrdeniam žalovanej v odpore proti platobnému rozkazu nijako nevyjadril, uvedené skutkové tvrdenia žalovanej nepoprel ani nevyužil iné prostriedky procesnej obrany či procesného útoku, preto súd túto skutočnosť považuje za medzi stranami za nespornú, s následkom, ktorý vymedzuje zákonné ustanovenie § 11 ods. 2 druhá veta zákona o spotrebiteľských úveroch ako pri hrubom porušení povinnosti podľa § 7 ods. 1. Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, na ktoré žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu poukazuje (sp. zn. 6Co/171/2016), súd považuje za exces, vybočenie z rozhodovacej praxe súdov, ktorého závery nemajú oporu v ustanovení § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a súd sa s nimi nestotožňuje.

55. Záverom možno konštatovať, že bez ohľadu na skutočnosť, či je zmluva o úvere neplatná a teda na strane žalovanej došlo poskytnutím peňažných prostriedkov k bezdôvodnému obohateniu, alebo sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov pre absenciu obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch) alebo pre zanedbanie povinnosti žalobcu skúmať bonitu žalovanej ako spotrebiteľa (podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch), dôsledkom je, že žalovaná je povinná vrátiť žalobcovi zostatok poskytnutej istiny úveru, teda sumu 841,35 Eur.

56. Podľa § 219 ods. 4 CSP, len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

57. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

58. Súd po vyhlásení rozsudku zistil, že v jeho výroku I. opomenul uviesť lehotu na splnenie povinnosti žalovanej (tzv. paričnú lehotu), táto skutočnosť však nespôsobuje nejasnosť výroku súdneho rozhodnutia. Na mieste je totiž aplikácia ustanovenia § 232 ods. 3 CSP, ktoré podporne vymedzuje konkrétnu lehotu pre situácie, kedy súd vo výroku rozhodnutia lehotu na splnenie povinnosti neurčí (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32 Cdo 3571/2007). V zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda lehota, v akej má žalovaná splniť uloženú povinnosť žalobcovi, tri dni od právoplatnosti rozsudku.

59. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

60. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

61. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná je v omeškaní so splnením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v uplatnenej výške 5,05 % ročne zo sumy 841,35 Eur, avšak len odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bola žalovanej v tomto konaní doručená žaloba (ktorú možno považovať za kvalifikovanú výzvu na plnenie), teda od 15.02.2018, kedy už žalovaná bola preukázateľne v omeškaní so splnením svojho dlhu. V zostávajúcej časti príslušenstva (v časti úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 841,35 Eur od 05.07.2015 do 14.02.2018) súd žalobu žalobcu zamietol.

62. Žalovaná si vzájomnou žalobou uplatnila voči žalobcovi nárok na primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.000,- Eur, pričom spôsob určenia jeho výšky nijakým spôsobom nespresnila.

63. Žaloba týkajúca sa primeraného finančného zadostučinenia podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa sa nazýva žalobou satisfakčnou, pretože primerané zadostučinenie sa označuje za prostriedok satisfakcie. Okrem satisfakčnej funkcie má inštitút primeraného finančného zadostučinenia taktiež funkciu sankčnú, pretože zaplatenie zadostučinenia predstavuje pre porušiteľa taktiež finančnú ujmu, nielen ujmu morálnu. Primerané finančné zadostučinenie je považované za nástroj k odstráneniu ujmy nemateriálnej povahy, a teda nie ako náhradu za spôsobenú materiálnu škodu. Plní taktiež preventívnu funkciu, pretože musí odradiť od

ďalšieho nezákonného postupu porušiteľa (nositeľa zákonných povinností). Tento účinok môže vyvolať len finančné zadosťučinenie zodpovedajúce významu chráneného záujmu.

64. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie podlieha voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať. Nárok na vydanie primeraného zadosťučinenia sa musí odvíjať od prípadného úspechu žalovaného voči žalobcovi (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/379/2017 zo dňa 26.04.2018).

65. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná nebola so svojou procesnou obranou úspešná, teda nemožno hovoriť o úspešnom uplatnení porušenia práva ustanoveného predpismi na ochranu spotrebiteľa, nie sú splnené podmienky pre priznanie finančného zadosťučinenia a preto súd vzájomnú žalobu žalovanej voči žalobcovi v celom rozsahu zamietol.

66. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

67. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

68. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

69. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanej, a to vo vzťahu ku konaniu o žalobe žalobcu, aj v konaní o vzájomnej žalobe žalovanej. Aj keď súd žalobu v časti príslušenstva, ktoré nebolo vyčíslené, zamietol, pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, ak príslušenstvo žalobca nevyčísliť vo svojej žalobe (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obc/243/2007 zo dňa 27.11.2008).

70. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).